

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia după Paști, a sfințelor mironosițe

Învierea Mea e zi de praznic de bucurie și ține mult această bucurie la cei ce o așteaptă, la cei ce iubesc învierea Mea și a lor. O, nu ca la lume ține bucuria praznicului Învierii Mele dintre cei morți, că la lume ține o zi, două, și se folosește lumea de Praznicul Învierii Domnului pentru ca să bea și să mănânce și să se distreze și să păcătuiască în fel și chip, departe de Dumnezeu cu viața aceștia. Dar la cei ce-Mi iubesc Ființa, o, e bucurie lungă acest praznic, și vin apoi alte zile de praznic legate de ziua învierii Mele și de cele făgăduite de Mine celor ce M-au urmat atunci și apoi, și toate cetele de sfinți și de îngeri au bucurie de la cei de pe pământ, pe care îi însoțesc în sărbători pentru dragostea lor de Domnul și de cei din cer.

Sunt Domnul Iisus Hristos, Domnul învierii. Cu însăși gura Mea Mă vestesc și rostesc urarea învierii Mele: Hristos a înviat! Mai înainte de zori intru cuvânt în carte și întâmpin cu el pe cei ce iubesc venirea Mea cea de azi cuvânt pe pământ și pe poporul cuvântului Meu, care Mă întâmpină când Îmi rostesc cuvântul ca să-l ia și să-l așeze ei în carte și să-l împartă apoi, că mulți se hrănesc de la masa Mea cea de azi din mijlocul neamului român, la care am poposit acum, la sfârșit de timp, ca să pregătesc pe pământ întoarcerea Mea iarăși de la Tatăl la om, precum este scris, că nu se poate cele rostite de gura Mea și scrise apoi în Scripturi, nu se poate să nu se împlinească dacă Eu sunt Adevărul.

Mai înainte de zori pregătesc masa Mea de cuvânt și ies cu ea în întâmpinarea celor ce se strâng aici la izvor, pe colina întoarcerii Mele cu sfinții, și n-am nici în cer loc și stat mai drag ca și aici, unde pot să grăiesc și să lucrez și să Mă împart, că nu e bucurie pentru Făcătorul omului, decât lângă om, lângă lucrul dragostei Lui, căci dragoste mare M-a cuprins când l-am zidit pe om, și tot cu ea lucrez și acum ca să-l trezesc pe el spre dragostea Mea, spre Făcătorul lui, că e lungă așteptarea Mea după întoarcerea omului, și doare în Dumnezeu dragostea, și doare dorul, și doare așteptarea, și nu poate pricepe aceasta mintea și inima omului, și iată, am venit să arunc foc pe pământ și să se aprindă el între Mine și om și să ne fie cald unul de la altul și să fie cerul pe pământ cu omul, Domnul cu sfinții Lui, și iată, se așterne zi de praznic de Înviere, masă de cuvânt între Mine și cei ce se pornesc acum spre colina Mea aici, iar Eu le dau lor din cer, din cele ce sunt și nu se văd, din nevăzutele lui Dumnezeu, căci cu cele văzute s-a învățat omul prea mult și dă să uite, bietul de el, că Eu sunt Dumnezeul văzutele și al nevăzutele pe pământ și în cer.

O, din cele nevăzute ale Mele Eu Mă împart vouă și vă spun că plată mare are venirea omului la Mine și ținându-Mi urma. Vă voi plăti scump această dragoste, căci Eu după dragoste tânjesc. De dragoste l-am zidit pe om, de bucurie l-am lucrat și l-am zidit, și e scumpă ființa omului, o, și cum și-o cheltuiește omul pe nimic, uitând el că va fi să dea socoteală Celui ce a zidit omul!

Mi-am pregătit oștirea și masa cea de sus a Duhului Meu și a sfinților Mei și Ne așternem cu zi de praznic sfânt aici, unde se adună la izvorul Meu de cuvânt cei ce M-au aflat aici. Sunt cu multă mișcare cerească aici acum. O, mișcarea celor nevăzuți ai lumii nevăzute e mult mai multă decât a trupurilor lumii văzute. Vântul face mișcare pe pământ peste toată firea când el suflă trecând cu lucrarea lui. La fel și vântul care mișcă lumea cea nevăzută a duhurilor și a trupurilor răscumpărate pentru Domnul, lume de care atârână toată mișcarea lumii văzute și a toată firea ei. Duhul mâinii, acel fir mic care mișcă mâna omului, arată că mâna mai are un corespondent și în duh. Cu ce scriu îngerii și diavolii pe cele văzute și auzite de la om? Cu condeiul le scriu, și greu de tot crede și înțelege omul cum de se întâmplă această mișcare, cu ajutorul căreia se scrie de cei fără de trup, buni sau răi. E ca în visul în care omul se visează că e treaz când el doarme.

Vă grăiesc vouă acestea ca să le pricepeți pe cele ce nu se văd și lucrarea lor, că sunt cu sfinții în sărbătoare aici, în grădină, și vă întâmpinăm la venire și vă așezăm la masă și Ne așezăm cu voi, Eu și mama Mea Fecioara și ucenicii și ucenițele Mele mironosițe, pentru care sărbătorim acum, și avem pe cei adormiți cu nădejde, îi avem aici cu Noi și cu voi, și bucuria lor este mare și stau ei în praznic de înviere a Mea încă din întâia zi de Paști, când au luat Paști cu voi din Paștile Domnului și au rămas, și sunt aici acum și sunt așezați de Mine la masă, căci le-ați făcut pomenirea voi, cei ce-Mi slujiți aici așa cum Eu v-am așezat slujitori pentru învierea morților, măi fiilor, și pentru hrana cea de sus a celor ce cred și se strâng adesea lângă voi, aici, și așteaptă cuvântul gurii Mele, așteaptă pe Domnul când ei vin aici, la izvor.

O, ce mare bucurie cerească Nouă de la voi, și ce frumos este aici, la întâlnirea dintre Noi și voi! O, pace vouă! Hristos a înviat, vă spun vouă toți cei sărbătoriți în această zi, ucenicii și ucenițele Mele de acum două mii de ani! E zi de iubire între cei din cer și cei de pe pământ, și e ca în cer, nu ca pe pământ. Mai înainte de zori și până la apusul zilei stăm la masă de Paști și luăm din ea. Eu văd peste zi, văd starea, și grăiesc pentru fiecare clipă o dată cu ea, că mare este taina lui Dumnezeu, mare și necuprinsă cu mintea, dar cuprinsă cu credința, cu îngerul inimii omului, care veghează și știe.

Mai întâi de tot cuvântul Meu de peste voi vă povățuiesc pe voi pe toți în ziua aceasta de învățătură a Mea peste voi, cei adunați la graiul Meu cel milos, și vă spun: să nu vă îmbătați de vin, ci de dragoste de Dumnezeu, fiilor. Nu are dragoste de Dumnezeu cel ce bea vin dintre cei ce se numesc creștini. Nu cei ce au vin în casă, nu aceia sunt cei ce beau vin, căci dacă aceia ar fi cei ce păcătuiesc făcând din vin păcat pentru ei, o, n-ar mai sta vinul în casă la ei. Cei ce fac păcat din vin sunt cei cărora le place vinul și sunt ispitiți de el și și ameteșc cu el capul și mintea bând vin, și caută vin pe față și pe furiș, sau cu băutorii pe unde beau aceia.

O, fiu creștin, să nu bei vin cu diavolul cu care te furișezi la îndemnul lui, sau cu care te arăți că bei, ci să-l bei cu Domnul ca pe Paștele cel nou, și așa să se veselească inima ta, cu vi-nul cel nou, cu Paștile Domnului, căci Domnul este mâncarea și băutura cea mai scumpă, cea mai sfântă, cea mai dătătoare de viață și de sănătate și de veselie a inimii necăjite, precum este scris.

O, aveți grijă, fiilor, că vinul Mi-a nimicit neamul omenesc salvat de la potop, căci iarăși l-a dus la cădere după ce Noe a ieșit din corabie cu ai lui și a sădit vie și a făcut vin și s-a amestecat și a blestemat cu gura lui și s-a prins blestemul lui. Vinul a născut pe pământ neam din desfrânare pe vremea lui Lot, pe care l-am scăpat din foc, și a trebuit să vin Eu din cer și să Mă jertfesc, ca să salvez cumva pe cel ieșit din păcat.

O, vinul e tare, e cel mai tare când omul îl ia și face cu el ceea ce nu este de la Dumnezeu să facă omul cu vinul. O, fiilor, vin să vă învăț Eu învățătură de dragoste de Dumnezeu și de dor, și veți avea mângâiere, fiilor. Luați aminte ca să nu păcătuți, căci cine n-are rană după Domnul în inima lui, face păcatul rană în el, dar aceasta este rană de moarte. O, iată câtă veghe trebuie împotriva acestui dușman: păcatul.

O, fii și fiice care vă purtați după Mine pașii și inima și dorul, o, cum arată și cum se poartă un creștin care are rană în el pentru dragostea celor de sus și călăuzire apoi de sus pentru curăția vieții? Mironosițele învierii Mele, dragostea lor grăiește azi cu voi. O, a rămas de pomenire dragostea lor.

O, pace vouă, ucenițe mari cu iubirea și cu pasul după Domnul! Pace vouă în mijlocul poporului Meu cel de azi! Binecuvântată să vă fie grăirea la masa cea de azi! Amin.

— O, cum să grăim noi acum? Cu Tine, Doamne? Cu voi, scumpi ai Domnului?

O, atâta dor ne-a purtat și ne poartă pe urmele pașilor Tăi, Doamne! Atâta dor ne încearcă acum să fim pe urma Ta la întâlnirile Tale cu cei de pe pământ, care Te caută, o, Doamne!

O, căutați-L pe Domnul, voi, cei care umblați după El aici cu dorul în voi! Căutați-L aici, și căutați-L până dincolo de cele văzute ale facerii Lui. Noi L-am căutat cu dor după ce l-am aflat

Ființa printre oameni și n-am mai avut nimic mai drag de făcut apoi decât să-I ținem urma și să-L slujim și să-L dorim iubindu-L cu dor și purtându-L în noi cu dor, și numai la El ne-a fost gândul și dorul, iar când a fost să poarte crucea și umilința ei, am fost ca focul care plânge arzând și am pătruns după Domnul prin chinurile Lui și L-am căutat în mormânt, după ce am văzut în dimineața învierii Lui piatra răsturnată de deasupra Lui, atât de mare cât era ea, iar îngerul învierii Lui ne-a vestit să nu-L mai căutăm printre cei morți, căci El S-a ridicat și a înviat.

*O, fiți plini de rană după Domnul, și veți fi fericiți să fiți așa, și veți scăpa de toate slăbiciunile voastre spre păcat, căci veți iubi mult și veți căuta după Domnul și veți înțelege adânc viața și vă veți scula din faptele voastre moarte și veți lucra minuni, căci veți iubi pe cei drești și pe cei păcătoși, pentru mântuirea lor îi veți iubi. O, când iubești de la Dumnezeu o ființă, nu mai dai prilej păcatului între tine și ființa dragă ție, căci cu păcatul i-ai face rău și nu s-ar mai che-
ma că o iubești.*

O, fii ai venirii Domnului la voi cuvânt, o, fii de la izvor, vin și se adună la voi din depărtări atâtea doritori după Domnul, vin cu dor de Domnul și de voi, dar voi sunteți așa de plini de griji pentru lucrul Domnului cu voi. O, fiți binecuvântați! Prefacă-se în bucurii și în mângâieri toată truda voastră cea grea! Noi, ucenici și ucenițe ale Domnului, vă binecuvântăm răbdarea și truda. Ele vă sunt iubirea.

O, pune, Doamne, peste ei harul iubirii Tale cu care ai zidit lumea, văzutele și nevăzutele facerii Tale, o, Mire sfânt al celor ce Te iubesc, Doamne! Ocrotește-i zi și noapte sub acoperământul mamei Tale Fecioara! Pune neamul și pământul român sub mâna ei ocrotitoare și umple acest tărâm de slava sfinților Tăi, pe care să-i întărești la hotare de jur-împrejur, iar oștirea Ta mică, aici veghetoare și slujitoare, să-Ți aducă aminte mereu acestea toate, căci Tu ești Cel ce împlinești, Doamne.

Suntem în cer mângâierea Ta așa cum Ți-am fost și pe pământ în dureri și Te-am iubit mult, atât cât de multă Îți era durerea, Doamne. Te-am iubit cu patimă, Doamne, căci Tu ne-ai dat această rană s-o purtăm, ne-ai dat dragostea de Tine și mila de Tine. Chiar dacă eram cu păcate pe suflet, Te-am iubit, Doamne, cu rană în noi după Tine, așa Te-am iubit, fiindcă Tu așa ai voit.

O, facă-se voia Domnului în voi și cu voi ca să-L dați tuturor pe Domnul, voi, cei primitori de Dumnezeu! Vă binecuvintează de lângă noi Fecioara, Maica Domnului, și vă mângâie toată truda cea adusă jertfă Domnului. Ea este mironosiță împreună cu noi atunci și acum și es-te cea mai dulce, cea mai curată atunci și acum și vă dăruiește vouă ființa ei și vă spune așa:

— Dați lumii pe Domnul acum! Aduceți pe Domnul pe pământ, căci totul este cu puțință celui ce crede în El, așa cum a fost cu puțință să Se nască El din pântecul meu cel fecioresc și să crească și să poarte cruce pentru lume și să Se facă începătura învierii omului! Dați celor ce vin la izvor, dați-le povață pentru putere sfântă, căci Domnul vă dă vouă, celor ce dați viață din viața Lui la cei ce caută după El aici, la masa Lui de cuvânt!

O, ce frumos, Fiule Doamne, ce frumos este aici, din cer și de pe pământ frumos! Coboară puterea Ta și mântuiește pe toți cei care vin și se strâng cu dor aici, la izvor! O, frumoși sunt pașii lor! Să le grăim lor, Fiule Doamne, despre duhul dragostei de sus, duhul care se face mângâiere de la ei spre noi, Fiule scump.

O, pace vouă, slugi credincioase în slujire! Iată, vine Domnul cu sfinții Săi la voi. Amin.

— Eu, Domnul, privesc la bucuria celor din cer aici acum și la mărturisirea lor, oștire cerească la masă cu Mine și cu voi. Toți deodată vă cuprindem din părți și vă dăm vouă harul dragostei de Dumnezeu, căci mama Mea Fecioara dorește să învățăm aceasta unii de la alții, iar Eu vă voi povățui pe voi, cei adunați în zi de praznic sfânt aici, la izvor, și vă voi trimite povața Mea vouă.

O, dacă s-ar putea să fiu purtat atât cât pot Eu, aș fi grăit cu voi mult, mult, dar Eu sunt plin de milă, chiar dacă Mi-e dor. V-au spus mironosițele învierii Mele despre dragostea cea de sus,

ca s-o purtați voi și să mângâiați cu ea pe cei din cer și ranele Mele multe, iar Eu, Domnul, vă dau acum la toți cuvântul dragostei: *«Iubiți-vă unul pe altul așa cum v-am iubit Eu!»*. Așa am înnoit Eu peste ucenicii Mei atunci porunca dragostei și i-am povățuit să se ferească de fățărnicie, căci ea este aluatul fariseilor, numai al lor, că ei mereu, mereu Mă muștrău ca pe un greșit, ba că hulesc prin cuvânt, ba că nu țin sâmbăta, ba că ucenicii Mei o calcă și ei, ba că mănâncă ei cu mâinile nespălate, și făceau aceasta din lipsă de dragoste, din lipsă de Dumnezeu și de credincioșie.

O, luați pildă de credincioșie și de dor și de dragoste, luați de la cei ce au, luați și învățați, fiilor, căci un poet dulce Mie a scris odată o pildă și a spus pentru cei ce nu iubesc pe Domnul, a spus așa:

„Știind că unii câini în lume adesea au murit de dor când au avut nefericirea să piardă pe stăpânul lor, eu mă gândesc la câinii aceia: ce pildă de iubire adâncă, cum față de ceresc Stăpânul noi n-am fost dovedit-o încă. De la stăpânul-i, ce primește ca hrană zilnic un biet câine? Un boț de rece mămăligă, și rar uscate coji de pâine. Dar ce de bunătăți alese și ce de mângâieri mereu, în viețuirea lui tot omul primește de la Dumnezeu! Și mi-e rușine de toți câinii care-au murit precum am spus, că, om fiind, eu nu pot încă să mă ridic atât de sus“.

O, fiilor, să învățăm iubirea, s-o învățăm de la cei ce au iubire și credincioșie, fără să le fie lor răsplătite acestea. O, căutați să aveți suflet mare și frumos, căci sufletul este de la Mine în om. Vă voi hrăni pe voi cu dulcea Mea povață. Iar acum rămân aici cu oștirea Mea în petrecere cerească cu voi și luăm din povața ei, și apoi cu scumpă binecuvântare și cu însoțiri cerești să vă fie calea înapoi, până ce iarăși va fi să venim și să ne întâlnim și să ne dăm mângâieri.

O, pace vouă! Luați pacea Mea! Nu vor mai-marii popoarelor și nu vor popoarele să învețe de la Mine pacea.

Pace vouă, fiilor! Vă mulțumesc, cu toate oștirile cerești vă mulțumesc pentru pașii voștri la izvorul Meu de cuvânt. O, învățați pacea, căci Eu vă dau.

Iată, suntem în uimire aici, sub cortul alb cu voi. Mare ne este mângâierea! Cei din cer tânjesc cu dor după petrecerea lor cu cei de pe pământ iubitori de cer, dar aici Eu lucrez minunea minunilor, o, fiilor.

Las mâna Mea peste voi. Vedeți, să vă fie de folos.

Sunteți îmbrățișați acum de cei cerești. Fiți binecuvântați! Vă încălzim, vă mângâiem. Pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

21 aprilie/4 mai 2014